

— Благодари, приятелю, и на твоето голѣмо трудолюбие, му казахъ и си заминѣхъ.

Както се научихъ по-послѣ, той билъ учитель въ града С. и прѣкарвалъ единъ много добъръ животъ. Всѣка ваканция той дождаше въ нашия градъ, само за да обиколи скѣпата за него полянка и, друго, да се види съ благогѣтеля си.

Три гимнастически дружества.

На 16-ий Априлъ сутринята една дружина отъ 20 души трѣгнѣ пѣшъ изъ пѣтя на Шипченския Бабканъ нареченъ „*Кривинитъ*.“ Пѣтя бѣше много стрѣменъ, но пѣснитѣ и разговоритѣ убодрявахъ веселата дружина, която се движеше легко-легко на нагорѣ. Тази дружина бѣше **Казанлъшкото гимнастическо дружество „Соколъ.“** Всѣкой отъ тѣхъ бѣше облѣченъ въ легка пѣтна униформа, а на главитѣ имъ се бѣлѣхъ сиви калпаци.

Дружинатѣ стигнѣ върха **Св. Никола** и се спрѣ при *Руския паметникъ*, който е до самия него. Тукъ тѣ разгледахъ мѣстата, гдѣто сѣ ставали толкова сражения мѣжду руси и турци и гдѣто бѣлгарскитѣ опълченци сѣ показали своето юначество. На много мѣста тѣ намѣрихъ парчета отъ топовни гюлета и изгнили останки на разни нѣща отъ войната.

Отъ тамъ дружината продължи пѣтя, си като си отдѣхна на дюкенчето при върха нареченъ „*Спасителенъ домъ*,“ Кагато пѣтницитѣ прѣминѣхъ „*Червенъ брѣгъ*“ и се спуснѣхъ по Габровското шосе, внезапно отъ срѣща имъ се зачухъ пѣсни отъ друга една дружина около 30 души. Тази дружина бѣше Габровското гимнастическо дружество „*Борець*.“ Тѣ бѣхъ излѣзли тукъ да посрѣщнатъ своитѣ Казанлъшки другари да ги поздравятъ съ „добрѣ дошле!“